DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 września 1962 r. Nr 13 Poz. 56 — 61

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

Poz. 56 — nr 332 z 28.VII.62 r. zmieniające zarządzenie w sprawie przyznawania robotnikom tytułów kwalifikacyjnych

Poz. 57 — nr 337 z 3.VIII.62 r. w sprawie oceny i zatwierdzania założeń projektowych i projektów wstępnych inwestycji własnych

Poz. 58 — nr 339 z 6.VIII.62 r. w sprawie organizacji i zakresu działania laboratoriów w jednostkach organizacyjnych przemysłu materiałów budowlanych

Poz. 59 — nr 340 z 20.VIII.62 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych stale i pracowników fizycznych zatrudnionych dorywczo w komórkach geodezyjnych biur (samodzielnych pracowni) projektów

Protokół dodatkowy

Poz. 60 — z 20.VIII.62 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z 15.III.58 r. dot. dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia

Pismo okólne Ministerstwa

Poz. 61 — nr 34 z 20.VIII.62 r. w sprawie ewidencji obciążeń osób odpowiedzialnych materialnie

Sprostowanie

Komunikaty

56.

ZARZĄDZENIE nr 332 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 lipca 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przyznawania robotnikom tytułów kwalifikacyjnych

(znak: ZP/6/62)

Na podstawie § 3, ust. 1 uchwały nr 367 Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie przyznawania robotnikom tytułów kwalifikacyjnych (Mon. Pol. nr 76, po. 402), w porozumieniu z Ministrem Oświaty, Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Przemysłu Chemicznego oraz Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego zarządza się, co następuje:

§ 1. W załącznikach nr 1, 2, 3 i 4 do zarządzenia nr 12 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 stycznia 1961 r. w sprawie określenia zawodów, w których mogą być przyznawane robotnikom tytuły kwalifikacyjne oraz stażu pracy i kwalifikacji wymaganych do uzyskania tych tytułów (Dz. U. MBiPMB nr 5, poz. 23) wprowadza się uzupełnienia, stanowiące odpowiednie załączniki nr 1, 2, 3 i 4 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 18 sierpnia 1962 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 332 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 lipca 1962 r.

UZUPEŁNIENIE WYKAZU

zawodów, w których może być przyznany tytuł robotnika wykwalifikowanego oraz staż pracy (ilość lat praktyki w zawodzie) wymagany do uzyskania tego tytułu *).

Lp.	Zawód	Staż pracy (ilość lat praktyki w zawodzie)
	Grupa budowlano-montażowa	
27a	elektromonter	4
27b	monter dźwigów	4
27c	monter maszyn budowlanych	4
27d	monter żurawi	4

*) patrz załącznik nr 1 do zarządzenia nr 12 MBiPMB z dnia 31.I.1961 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 23).

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 332 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 lipca 1962 r.

UZUPEŁNIENIE WYKAZU

zawodów, w których może być przyznany tytuł mistrza oraz staż pracy (ilość lat praktyki w zawodzie) wymagany do uzyskania tego tytułu *)

Lp.	Zawód	Staż pracy (ilość lat praktyki w zawodzie)
	Grupa budowlano-montażowa	
21a	elektromonter	7
21b	monter dźwigów	7
21c	monter maszyn budowlanych	7
21d	monter żurawi	7
	Grupa mineralna	
39	monter izolacji termicznych	7

*) patrz załącznik nr 2 do zarządzenia nr 12 MBiPMB z dnia 31.I.1961 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 23).

Załącznik nr 3 do zarządzenie nr 332 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 lipca 1962 r.

UZUPEŁNIENIE ZAŁĄCZNIKA nr 3

do zarządzenia nr 12 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 stycznia 1961 r., określającego wymagania kwalifikacyjne dla osób przystępujących do egzaminów w celu uzyskania tytułu robotnika wykwalifikowanego.

27a. Elektromonter.

Powinien znać:

podstawy elektrotechniki; materiałoznawstwo w zakresie robót elektrycznych; podstawy ślusarstwa; rysunek techniczny; zasady stosowania i konserwowania narzędzi i przyrządów ręcznych i mechanicznych; ogólne zasady budowy i działania maszyn i urządzeń elektrycznych prądu stałego i zmiennego; zasady obchodzenia się z urządzeniami elektrycznymi w czasie pożaru; zasady wykonywania różnych typów instalacji oświetleniowej i siłowej oraz instalacji słaboprądowej; aparaturę wysokiego i niskiego napięcia, kable, przewody elektryczne oraz ich łączenie; urządzenia rozdzielcze wysokiego i niskiego napięcia; zabezpieczenia elektroenergetyczne wraz z instalacjami uziemniającymi; wybrane zagadnienia z trakcji elektrycznej, sygnalizacji i łączności; obowiązujące systemy płac i zasady normowania pracy; przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy; regulamin pracy.

Powinien umieć:

czytać rysunki techniczne i schematy; wykonywać instalacje siły i światła w budynkach mieszkalnych i obiektach przemysłowych; wykonywać proste tablice rozdzielcze na podstawie schematów; instalować tablice wraz z podłączeniami do instalacji; sprawdzać instalację przy pomocy miernika izolacji (induktora); przyłączać silniki; instalować aparaty sterujące oraz zabezpieczające, rozruszniki i oporniki regulujące, przełączniki gwiazda — trójkąt; wykonywać instalacje szyno-przewodowe; instalować sygnalizacyjne i rozruchowe transformatory bezpieczeństwa; trasować linie napowietrzne w terenie; mocować przewody do izolatorów przy zastosowaniu objemki i wiązałki; zakładać różne słupy oraz montować na nich typowy osprzęt; układać kable w ziemi, kanałach i pomieszczeniach; montować mufy i głowice; wykonywać instalacje ochronną i odgromową; montować typowe stacje transformatorowe napowietrzne i wnętrzowe; organizować racjonalne i bezpieczne miejsca pracy; udzielać pierwszej pomocy w nagłych wypadkach porażenia prądem i innych wypadkach przy pracy.

27b. Monter dźwigów.

Powinien znać:

sposoby montażu wszelkiego rodzaju dźwigów; narzędzia, przyrządy i urządzenia używane przy budowie dźwigów; nazwy, podstawowe własności i składniki metali, z których wykonane są części, połączenia i zespoły dźwigów; budowę, zasadę działania i współdziałania podzespołów i zespołów, zasady ich demontażu i montażu oraz regulacji i konserwacji; zasady tolerancji i pasowana; typy, rodzaje, własności i sposoby konserwacji stosowanych lin dźwigowych; zasady wyznaczania osi i punktów wyjściowych montażu; rysunki techniczne i schematy z zakresu montażu dźwigów; zasadę budowy silników elektrycznych, transformatorów, prostowników, przekaźników itp. urządzeń elektrycznych; zasadę budowy, regulacji i konserwacji elementów i podzespołów elektrycznych; elektrotechniczne przyrządy pomiarowe używane przy wykonywanych robotach; typy, rodzaje własności i zastosowanie przewodów kabli elektrycznych; przepisy i normy dotyczące budowy i eksploatacji dźwigów; zasady organizacji pracy brygady montażowej, obowiązującego systemu płac i normowania pracy; przepisy bhp i regulamin pracy.

Powinien umieć:

wykonywać wszystkie prace związane z montażem dźwigów; czytać montażowe rysunki techniczne i schematy elektryczne; ustawiać i podłączać silniki elektryczne różnych typów; wykrywać i usuwać zwarcia w obwodach elektrycznych; wykonywać prawidłowo montaż i demontaż zespołów dźwigowych; posługiwać się prostymi przyrządami pomiarowymi i szablonami, jak: suwmiarka, pion, czujnik Voltomierz induktor; wykonywać podstawowe czynności z zakresu prac ślusarskich i elektroinstalacyjnych; dokonywać poprawki, pasować i regulować poszczególne urządzenia; przeprowadzać próby stanu technicznego dźwigów; obliczać zarobki; udzielać pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

27c. Monter maszyn budowlanych.

Powinien znać:

nazwy, podstawowe własności i składniki metali, z których wykonane są części, podzespoły i zespoły maszyn; materiały pomocnicze stosowane w czasie eksploatacji; zastosowanie i zasady wykonania podłączeń rozłącznych i nierozłącznych; budowę, zasady działania i współdziałania podstawowych podzespołów i zespołów; zasady tolerancji i pasowania; sposoby posługiwania się przyrządami pomiarowymi (warsztatowymi); zasady termicznej, mechanicznej i ręcznej obróbki metali; sposoby montażu, demontażu, regulacji i konserwacji połączeń, zespołów i podzespołów; zasady rysunku technicznego oraz rysunki robocze części maszyn, zespołów i połączeń; obowiązujące systemy płac i zasady normowania pracy; przepisy bhp i regulamin pracy.

Powinien umieć:

czytać warsztatowe rysunki techniczne w zakresie zespołów, podzespołów i części maszyn; przeprowadzać demontaż i montaż maszyny według rysunków roboczych oraz naprawę części, połączeń, zespołów i podzespołów; posługiwać się przyrządami pomiarowymi; wykonywać prace ślusarskie w zakresie trasowania, wiercenia, gwintowania, przecinania, obróki zgrzewnej, obróbki pilnikiem i skrobakiem; dokonywać pasowania części, regulacji i konserwacji mechanizmów; przeprowadzać próby stanu technicznego zmontowanych maszyn; obliczać zarobki i udzielać pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

27d. Monter żurawi.

Powinien znać:

nazwy podstawowe własności i składniki metali, z których wykonane są części, połączenia i zespoły żurawi; materiały pomocnicze stosowane w czasie eksploatacji; budowę, zastosowanie maszyn oraz zasady wykonania połączeń rozłącznych i nierozłącznych; budowę, zasady działania i współdziałania podstawowych podzespołów i zespołów; zasady tolerancji i pasowania obróbki termicznej metali; sposoby demontażu i montażu żurawi (wieżowych i masztowych) i podtorza oraz regulację i konserwację połączeń, zespołów podzespołów i instalacji elektrycznych żurawi; sposoby i zasady obróbki ręcznej metali, posługiwania się narzędziami monterskimi i przyrządami pomiarowymi; zasady montażowego rysunku technicznego, przekrojów oraz rysunków roboczych części połączeń i zespołów żurawi; warunki techniczne z zakresu załadunku i wyładunku oraz przemieszczeń zespołów konstrukcji i mechanizmów żurawi; sposób wyznaczania osi i punktów wyjściowych żurawi; obowiązujące systemy płac i zasady normowania pracy; przepisy bhp i regulamin pracy.

Powinien umieć:

czytać montażowe rysunki techniczne żurawi; przeprowadzać demontaż i montaż żurawi i podtorza według wymagań warunków technicznych i dokumentacji techniczno-ruchowej oraz dokonywać pasowań, regulacji i konserwacji części, połączeń i zespołów żurawi; posługiwać się narzędziami monterskimi i przyrządami pomiarowymi; przeprowadzać próby stanu technicznego żurawi; obliczać zarobki i udzielać pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

Załącznik nr 4 do zarządzenia nr 332 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 lipca 1962 r.

UZUPEŁNIENIE ZAŁĄCZNIKA nr 4

do zarządzenia nr 12 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 stycznia 1961 r., określającego wymagania kwalifikacyjne dla osób przystępujących do egzaminów w celu uzyskania tytułu mistrza.

21a. Mistrz-elektromonter:

Powinien znać:

charakterystyki techniczne oraz zasady budowy i działania maszyn i urządzeń elektrycznych prądu stałego i zmiennego, aparatury pomiarowej, przekaźnikowej i łączeniowej; rysunki techniczne i schematy elektryczne; technologię wykonawstwa robót instalacyjnych, kablowych i sieciowych; materiały elektryczne i ich przeznaczenie; podstawowe wiadomości z zakresu spawalnictwa gazowego i elektrycznego; organizację pracy i stanowisk roboczych; zasady normowania pracy i system płac; regulamin pracy i przepisy bhp.

Powinien umieć:

wykonywać wszystkie prace przy montażu rozdzielni różnych typów i napięć; wykonywać wszelkie prace na liniach kablowych do 60 kV; wykonywać wszelkie roboty na sieciach napowietrznych do 110 kV; montować i ustawiać konstrukcje wsporcze drewniane, stalowe lub żelbetowe według rysunków i sprawdzać prawidłowość ich ustawienia; wykonywać nitowanie, spawanie i montaż różnych konstrukcji; załadowywać, wyładowywać i podnosić oraz ustawiać urządzenia o dużych gabarytach i ciężarze; posługiwać się wszelkiego rodzaju osprzętem montażowym na dowolnych wysokościach; montować konstrukcje w sąsiedztwie urządzeń pod napięciem; klasyfikować wykonane roboty, określać wady i błędy wykonanych robót; właściwie składować materiały i rozliczać się z ich zużycia; sporządzać zlecenia robocze; dokonywać obmiaru wykonywanych robót i obliczać zarobki robotników; instruować nowoprzyjętych pracowników w zakresie przestrzegania bezpieczeństwa i higieny pracy, udzielać pierwszej pomocy w nagłych wypadkach przy pracy; szkolić robotników.

21b. Mistrz-monter dźwigów.

Powinien znać:

rysunki techniczne i schematy w zakresie elektrotechniki i mechaniki wszystkich urządzeń dźwigów

pionowych; konstrukcje i zasady działania wszystkich elektrycznych i mechanicznych urządzeń dźwigów; działanie i obsługę wszystkich przyrządów i aparatów pomiarowych stosowanych przy budowie dźwigarów; podstawy statyki i wytrzymałości materiałów; przepisy prawa budowlanego w stosunku do szybów dźwigowych; szczegółowe przepisy i normy dotyczące budowy i eksploatacji dźwigów; przepisy dotyczące korzystania z energii elektrycznej; podstawy elektrotechniki; sposoby przeprowadzania prób sprawności technicznej zmontowanych dźwigów; organizację pracy brygad monterskich; zasady wynagradzania i sposób normowania pracy; regulamin pracy i przepisy bhp.

Powinien umieć:

przeprowadzać montaż wszelkich typów dźwigów pionowych oraz sprawdzać prawidłowość i zgodność ich wykonania z dokumentacją techniczno-montażową i warunkami technicznymi; przeprowadzać próby, regulacje i odbiory techniczne; rozliczać się z zużytych materiałów; wykonywać rysunek techniczny projektu montażowego; kierować brygadami monterskimi przy montażu; sporządzać zlecenia robocze; dokonywać obliczenia wykonanych robót i zarobków robotników; szkolić robotników.

21c. Mistrz-monter maszyn budowlanych.

Powinien znać:

proces technologiczny napraw części maszyn; montażu zespołów i montażu maszyn; warunki kwalifikacji i weryfikacji; dopuszczalne metody regeneracji części oraz warunki odbioru części po regeneracji; stosowane materiały zastępcze; organizację stanowisk docierania i odbioru zespołów; docieranie i próby maszyn; obowiązujące zasady wynagradzania i system normowania pracy; regulamin pracy; przepisy bhp.

Powinien umieć:

przeprowadzać wszelkie naprawy różnych maszyn oraz sprawdzać prawidłowość i zgodność ich wykonania z procesem technologicznym; posługiwać się dokumentacją techniczną napraw i eksploatacji maszyn; przeprowadzać próby, regulację i odbiory techniczne wyremontowanych maszyn; organizować roboty naprawczo-montażowe i kierować brygadą monterską; rozliczać się z zużycia materiałów; sporządzać zlecenia robocze; dokonywać obliczenia wykonanych robót i zarobków robotników; szkolić robotników.

21d. Mistrz-monter żurawi.

Powinien znać;

Podstawy statyki i wytrzymałości materiałów stosowanych w żurawiach; przepisy dotyczące korzystania z energii elektrycznej; podstawy elektrotechniki; warunki techniczne montażu i odbioru żurawi; sposoby przeprowadzania prób sprawności technicznej zmontowanych żurawi; proces technologiczny dla napraw części maszyn i zespołów; warunki kwalifikacji i weryfikacji części maszyn; dopuszczalne metody regeneracji części maszyn; warunki odbioru części maszyn po regeneracji; stosowane materiały zastępcze; sposoby transportu żurawi; przepisy w zakresie demontażu, montażu i eksploatacji żurawi; zasady organizacji pracy brygad monterskich i organizacji placu montażowego; zasady wynagradzania i system normowania pracy; regulamin pracy; przepisy bhp.

Powinien umieć:

przeprowadzać montaż i demontaż wszelkich typów żurawi wieżowych i masztowych oraz sprawdzać prawidłowość i zgodność ich wykonania z dokumentacją techniczno-montażową, warunkami technicznymi i dokumentacją techniczno-ruchową; przeprowadzać próby, regulacje i odbiory techniczne zmontowanych żurawi; organizować roboty montażowe i kierować brygadą monterską; rozliczać się z zużycia materiałów; sporządzać zlecenia robocze; dokonywać obliczenia wykonywanych robót i zarobków robotników; szkolić robotników.

39. Mistrz-monter izolacji termicznych.

Powinien znać:

w ogólnych zarysach podział i klasyfikację robót izolacyjnych np. izolację cieplną zimnochronną i rdzochronną; własności termiczne, rodzaje i ciężary objętościowe zasadniczych materiałów izolacyjnych, sposoby wykonywania izolacji; zabezpieczenia w zakresie magazynowania i zastosowania materiałów izolacyjnych w zależności od temperatury czynnika przenoszonego przez obiekt; organizację pracy na budowie; obowiązujące zasady wynagradzania i system normowania pracy; regulamin pracy; przepisy bhp.

Powinien umieć:

wykonywać wszelkiego rodzaju izolację; czytać rysunki techniczne; posługiwać się narzędziami ręcznymi i mechanicznymi; dozować składniki mas, zapraw i emulsji izolacyjnych; sprawdzać jakość wykonywanej izolacji zgodnie z projektem technicznym i przepisami budowlanymi; klasyfikować większe roboty, określać wady i błędy wykonywanej pracy; ustalać sposoby ich naprawy; właściwie składować materiały i rozliczać się z zużycia materiałów; sporządzać zlecenia robocze; dokonywać obmiaru wykonywanych robót; obliczać zarobki robotników; szkolić robotników.

57.

ZARZĄDZENIE nr 337 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 3 sierpnia 1962 r.

w sprawie oceny i zatwierdzania założeń projektowych i projektów wstępnych inwestycji własnych.

(znak: IW/ZRP/62)

W związku z zarządzeniem Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 11 lipca 1957 r. w sprawie ramowych zasad sprawdzania i zatwierdzania założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji (Mon. Pol. nr 62, poz. 383) oraz w celu ujednolicenia trybu oceny i założeń projektów wstępnych inwestycji resortu

Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Założenia projektowe i projekty wstępne inwestycji, opracowane dla planowanych zadań inwestycyjnych, powinny być opiniowane i zatwierdzane zgodnie z przyjętym podziałem na inwestycje centralne, zjednoczeń i przedsiębiorstw w następującym trybie:

1) dla wszystkich inwestycji centralnych oraz dla tych inwestycji zjednoczeń, które dotyczą budowy zakładów, o nowej, nie stosowanej dotychczas technologii, zastrzeżonych do decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych założenia projektowe i projekty wstępne inwestycji:
   - opiniuje Departament Inwestycji,
   - zatwierdza Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
2) upoważnieni przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dyrektorzy zjednoczeń zatwierdzają założenia i projekty wstępne inwestycji centralnych, których spis sporządza Departament Inwestycji w uzgodnieniu ze zjednoczeniami do dnia 31 grudnia każdego roku;
3) dla inwestycji zjednoczeń założenia i projekty inwestycji opiniuje komisja oceny projektów inwestycyjnych zjednoczenia lub wyznaczony przez dyrektora zjednoczenia jemu podległy organ, a zatwierdza dyrektor zjednoczenia;
4) z polecenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Dyrektor Departamentu Inwestycji — w trybie nadzoru — dodatkowo rozpatruje i opiniuje założenia lub projekty wstępne inwestycji zjednoczeń, zatwierdzone przez dyrektora zjednoczenia, a wnioski w tym zakresie ma obowiązek przedstawić Kierownictwu Ministerstwa Dyrektor Departamentu Inwestycji;
5) założenia projektowe i projekty wstępne inwestycji przedsiębiorstw zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa na podstawie opinii zjednoczenia lub wyznaczonego zespołu pracowników przedsiębiorstwa bądź powołanych rzeczoznawców.

§ 2. Projekty wstępne, w rozumieniu art. 30 prawa budowlanego podlegają poza tym zatwierdzaniu w obowiązującym trybie przez właściwe organy państwowego nadzoru budowlanego.

§ 3. 1. Organami właściwymi do opiniowania założeń i projektów wstępnym inwestycji własnych jednostek organizacyjnych, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych są:
- Zespół Rzeczoznawców Projektowania w Departamencie Inwestycji Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- komisje oceny projektów inwestycyjnych lub wyznaczony przez dyrektorów organ w zjednoczeniach,
- zespół pracowników przedsiębiorstw, lub rzeczoznawcy powołani w przedsiębiorstwach.

2. Organy opiniodawcze działają na podstawie regulaminów prac, przestrzegając obowiązujących przepisów.

§ 4. 1. Na podstawie uchwały nr 195 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. (Mon. Pol. nr 56, poz. 268) o współpracy i koordynacji branżowej, oraz stosownie do zarządzeń: Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych: nr 183 z dnia 31 sierpnia 1961 r. w sprawie ustaleń tymczasowych zasad współpracy i koordynacji branżowej w budownictwie oraz wyznaczania jednostek wiodących (Dz. Urz. MBiPMB nr 15, poz. 72) i nr 219 z dnia 4 października 1960 r. w sprawie wyznaczenia jednostek wiodących (Dz. Urz. MBiPMB nr 15, poz. 87) — zjednoczenia wiodące powinny określać swą rolę w porozumieniach ogólno-branżowych w zakresie współpracy w opiniowaniu założeń i projektów wstępnych inwestycji dotyczących produkcji materiałów budowlanych w przedsiębiorstwach innych resortów objętych koordynacją branżową przez zjednoczenie.

2. Zjednoczenia wiodące wspólnie z uczestnikami porozumienia brażnowego mogą opracować dla swej branży, na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1, przepisy regulujące współpracę w zakresie opracowania i opiniowania założeń i projektów wstępnych inwestycji w zakresie nowych i rozbudowywanych zakładów przemysłu materiałów budowlanych.

§ 5. Przepisy dotyczące zjednoczeń stosuje się odpowiednio również do instytutów, Centrali Materiałów Budowlanych — Zarządu Przedsiębiorstw oraz Departamentu Administracyjno-Budżetowego.

§ 6. Traci moc obowiązującą zarządzenie nr 387 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 września 1958 r. w sprawie oceny i zatwierdzania założeń oraz dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji własnych resortu budownictwa. (Dz. Urz. MBiPMB nr 12, poz. 91).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1962 r.

MINISTER
M. Olewiński

58.

ZARZĄDZENIE nr 339 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 sierpnia 1962 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania laboratoriów w jednostkach organizacyjnych przemysłu materiałów budowlanych

(znak TE—6—02/62)

§ 1. Przepisy zarządzenia obowiązują w jednostkach organizacyjnych przemysłu materiałów budowlanych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych.

§ 2. 1. Ustala się następujący układ organizacyjny placówek laboratoryjnych, wchodzących do zakładowych zapleczy naukowo-technicznych zgodnie z przepisami zarządzenia nr 330 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1961 r. w sprawie organizacji zaplecza naukowo-technicznego resortu (Dz. Urz. MBiPMB. nr 1 z 1962 r., poz. 2):

1) zakładowe punkty kontrolne w poszczególnych zakładach produkcyjnych; zadaniem tych placówek jest badanie własności surowców, materiałów, półfabrykatów i gotowych wyrobów stosownie do przepisów zarządzenia nr 207 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 października 1961 r. w sprawie organizacji kontroli jakości produkcji w przed-

siębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB. nr 18, poz. 86),

2) zakładowe laboratoria analityczno-kontrolne w przedsiębiorstwach; zadaniem tych placówek jest, poza czynnościami kontrolnymi, o których mowa w pkt 1) — analiza wyników kontroli i ich przyczyn oraz wystawianie świadectw kontroli gotowych wyrobów,

3) zakładowe laboratoria badawcze w przedsiębiorstwach; zadaniem tych placówek jest prowadzenie, poza pracami analityczno-kontrolnymi, prac badawczych nad opanowaniem nowych i modernizację starych technologii i wyrobów, przy ścisłej współpracy z zakładem badań i doświadczeń, działającym przy zjednoczeniu.

2. Decyzja w sprawie lokalizacji i zakresu zadań zakładowych punktów kontrolnych i zakładowych laboratoriów należy do dyrektora przedsiębiorstwa.

3. Zakładowe laboratoria analityczno-kontrolne mogą być przekształcone w miarę potrzeby w zakładowe laboratoria badawcze.

4. W przemyśle kluczowym przy wybranych przedsiębiarstwach, a w przemyśle terenowym przy zjednoczeniach lub przy wybranych przedsiębiorstwach mogą być tworzone laboratoria zespołowe typu analityczno-kontrolnego lub typu badawczego. Decyzję w sprawie lokalizacji i zasięgu działania laboratoriów zespołowych podejmuje dyrektor zjednoczenia.

5. Placówki laboratoryjne, o których mowa w ust. 1, obowiązane są świadczyć usługi na rzecz jednostek organizacyjnych, będących uczestnikami porozumienia branżowego.

6. Ramowy zakres działania poszczególnych typów placówek laboratoryjnych określa załącznik do zarządzenia.

7. Instytuty branżowe oraz zakłady badań i doświadczeń zapewnią placówkom laboratoryjnym fachowy instruktaż.

§ 3. 1. Niezależnie od placówek laboratoryjnych w przedsiębiorstwach i zakładach mogą być tworzone placówki laboratoryjne dla celów branżowych w ramach zakładów badań i doświadczeń.

2. W przypadku powierzenia zakładowi badań i doświadczeń prowadzenia działalności laboratorium zespołowego, przedsiębiorstwa korzystają z usług na zasadach odpłatności.

§ 4. Placówki laboratoryjne pracują zgodnie z obowiązującymi normami, instrukcjami i warunkami technicznymi odbioru, transportu i przechowywania materiałów budowlanych oraz warunkami technicznymi odbioru robót budowlano-montożowych.

§ 5. Wyposażenie i sprzęt placówek laboratoryjnych powinny być dostosowane do zakresu ich zadań, określonych w załączniku do zarządzenia. Ramowe spisy wyposażenia i sprzętu, zgodnie z potrzebami poszczególnych branż, opracują zakłady badań i doświadczeń w treminie do 31 października 1962 r.

§ 6. 1. Ilość etatów dla placówek laboratoryjnych określonych w § 2 ustalają każdorazowo przedsiębiorstwa na podstawie ustalonego zakresu pracy i zadań dla poszczególnych typów placówek laboratoryjnych.

2. Wynagrodzenie zasadnicze pracowników placówek laboratoryjnych, określonych w § 2 należy ustalać na podstawie obowiązujących w danej branży postanowień układów zbiorowych pracy, z tym zastrzeżeniem, że:

1) wynagrodzenie zasadnicze dla kierownika laboratorium zespołowego powinno być ustalone w granicach, przewidzianych w tabeli płac przedsiębiorstwa najwyższej kategorii (o najwyższych płacach zasadniczych) — dla kierownika laboratorium;

2) wynagrodzenie zasadnicze dla kierownika zakładowego punktu kontrolnego powinno być ustalone w granicach, przewidzianych w tabeli płac danego przedsiębiorstwa — dla asystenta laboratorium.

§ 7. 1. Pracownicy zatrudnieni w laboratoriach powinni posiadać kwalifikacje określone w obowiązujących taryfikatorach kwalifikacyjnych pracowników umysłowych dla poszczególnych branż przemysłu materiałów budowlanych, z tym zastrzeżeniem, że:

1) kierownik laboratorium zespołowego powinien posiadać kwalifikacje określone dla kierownika lobaratorium przedsiębiorstwa najwyższej kategorii;

2) starszy asysten laboratorium — powinien posiadać kwalifikacje określone dla starszego inżyniera danego przedsiębiorstwa;

3) kierownik zakładowego punktu kontrolnego oraz asysten laboratorium — powinien posiadać kwalifikacje określone dla inżyniera;

4) laborant powinien posiadać pełne kwalifikacje laboranta (ukończenie szkoły laboranckiej lub kursów laboranckich właściwej specjalności) lub kwalifikacje technika odpowiedniej specjalności.

2. W stosunku do pracowników nowoprzyjmowanych obowiązują kryteria określone w pkt 1 poszczególnych pozycji tabeli taryfikatora.

3. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach dyrektor zjednoczenia może wyrazić zgodę na zatrudnienie nowego pracownika posiadającego kwalifikacje określone w pkt 2 i 3 poszczególnych pozycji tabeli taryfikatora.

§ 8. 1. Dyrektorzy jednostek naukowo-badawczych, wymienionych w ust. 4, powołują — w porozumieniu z dyrektorami właściwych zjednoczeń przemysłu materiałów budowlanych, komisje weryfikacyjno-kwalifikacyjne pracowników placówek laboratoryjnych, o których mowa w § 2 i § 3 — w terminie do dnia 30 września 1962 r.

2. Weryfikacji podlegają kwalifikacje formalne i wiadomości techniczne pracowników placówek laboratoryjnych, wymienionych w pkt 1), 2), 3), ust. 1, § 7. Komisje weryfikacyjne obowiązane są do wydania weryfikowanemu pracownikowi odpowiedniego zaświadczenia.

Pracownicy placówek laboratoryjnych przemysłu kruszyw, surowców mineralnych, kamienia budowlanego i betonów, którzy już uzyskali lub mają uzyskać z Instytutu Techniki Budowlanej zaświadczenia o przeprowadzonej weryfikacji, są zwolnieni od obowiązku powtórnego ubiegania się o zaświadczenia.

3 Akcja weryfikacyjna powinna być zakończona do dnia 30 kwietnia 1963 r.

4. Dla weryfikacji pracowników placówek laboratoryjnych:

1) przemysłu cementowego, wapienniczego i gipsowego — komisję weryfikacyjno-kwalifikacyjną powoła Dyrektor Instytutu Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych,

2) przemysłu szklarskiego, ceramiki budowlanej i ceramicznego komisję weryfikacyjno-kwalifikacyjną powoła Dyrektor Instytutu Przemysłu Szkła i Ceramiki,

3) przemysłu kruszyw, surowców mineralnych, izolacji budowlanej, stolarki budowlanej, kamienia budowlanego, i betonów — komisję weryfikacyjno-kwalifikacyjną powoła Dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej,

4) przemysłu silikatowego — komisję weryfikacyjno-kwalifikacyjną powoła dyrektor Zakładu Badań i Doświadczeń Przemysłu Solikatowego.

5. Do udziału w pracach komisji należy zaprosić przedstawicieli Naczelnej Organizacji Technicznej.

6. Sprawozdania z prac komisji weryfikacyjno-kwalifikacyjnych należy przesłać do Departamentu Techniki w terminie do dnia 31 maja 1963 r.

7. Komisje weryfikacyjno-kwalifikacyjne działają w godzinach pracy.

W uzasadnionych przypadkach dyrektor jednostki może wyrazić zgodę na wykonywanie czynności przez komisję weryfikacyjno-kwalifikacyjną poza godzinami pracy i przyznać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach w następującej wysokości:

przewodniczący komisji — 57 zł.
członkowie komisji — 38 zł.

8. Jednostki wymienione w ust. 4 za czynności weryfikacyjno-kwalifikacyjne pobierają opłaty w wysokości 200 zł od jednego zweryfikowanego pracownika. Opłatę uiszcza jednostka delegująca kandydata.

§ 9. 1. Dyrektorzy jednostek określonych w § 8, ust 4 opracują na zlecenie zjednoczeń przemysłu materiałów budowlanych programy szkolenia pracowników placówek laboratoryjnych oraz zaktualizowane instrukcje robocze dla placówek laboratoryjnych, a także udostępnią swoje pracownie laboratoryjne dla szkolenia pracowników placówek laboratoryjnych.

2. Na podstawie przeprowadzonych weryfikacji dyrektorzy zjednoczeń przemysłu materiałów budowlanych opracują w uzgodnieniu z dyrektorami jednostek wymienionych w § 8, ust. 4 — plany szkolenia pracowników placówek laboratoryjnych na 1963 r. w terminie do dnia 30 kwietnia 1963 r.

§ 10. Placówki laboratoryjne, określone w § 2 finansowane są z środków obrotowych przedsiębiorstwa, w których działają, a w przypadku gdy z usług laboratorium korzysta inne przedsiębiorstwo, świadczenia te są dokonywane na zasadach odpłatności.

§ 11. Zjednoczenia prowadzić będą aktualne wykazy laboratoriów, ich obsady i wyposażenia.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1962 roku.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 339 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 sierpnia 1962 r.

RAMOWY ZAKRES ZADAŃ

placówek laboratoryjnych zakładowego zaplecza naukowo-technicznego

1. Zakładowe punkty kontrolne.

Do zadań zakładowych punktów kontrolnych należy:

1) prowadzenie nieskomplikowanych badań kontrolnych właściwości surowców, materiałów, półfabrykatów i gotowych wyrobów,

2) prowadzenie ewidencji wyników badań,

3) wystawianie świadectw kontroli technicznej,

4) informowanie właściwych komórek przedsiębiorstwa o uchybieniach w jakości badanych surowców, materiałów i gotowych wyrobów,

5) instruktaż pracowników zakładu.

2. Zakładowe laboratoria analityczno-kontrolne.

Do zadań zakładowego laboratorium analityczno-kontrolnego należy:

1) prowadzenie badań analityczno-kontrolnych surowców, materiałów, półfabrykatów oraz gotowych wyrobów,

2) współudział przy wprowadzeniu do produkcji nowych asortymentów materiałów,

3) współudział w rozwiązywaniu zagadnień związanych z wprowadzeniem nowej aparatury kontrolno-pomiarowej,

4) prowadzenie ewidencji wyników badań,

5) wystawianie atestów na gotowe wyroby,

6) współdziałanie z właściwymi komórkami organizacyjnymi zjednoczenia przy ustalaniu normatywów zużycia materiałów i surowców,

7) ścisła współpraca z komórkami organizacyjnymi przedsiębiorstwa, a w szczególności z komórką technologiczną i kontroli technicznej, w zakresie eliminacji braków produkcyjnych i poprawy jakości produkowanych wyrobów,

8) informowanie właściwych komórek organizacyjnych zjednoczenia i przedsiębiorstwa o uchybieniach w jakości badanych surowców, materiałów i gotowych wyrobów,

9) instruktaż pracowników produkcyjnych zakładu,

10) współpraca z jednostką branżową zaplecza naukowo-technicznego w zakresie postępu technicznego, mechanizacji i automatyzacji procesów produkcyjnych,

11) dopilnowanie systematycznych badań stężeń substancji szkodliwych w postaci par, pyłów, gazów itp. w zakładach pracy,

12) badanie wszystkich bliżej nie określonych substancji chemicznych używanych do produkcji z punktu widzenia toksyczności,

13) załatwianie wszystkich innych spraw dotyczących: higieny pracy, w samym laboratorium.

3. Zakładowe laboratoria badawcze.

Do zadań zakładowego laboratorium badawczego należy:

1) prowadzenie prac badawczych nad opanowaniem nowych i modernizacją istniejących technologii produkcji wytwarzanych wyrobów,

2) ustalenie recept na produkowane wyroby,

3) współudział przy wprowadzaniu do produkcji nowych asortymentów wyrobów, według wytycznych i pod kierownictwem zakładu badań i doświadczeń działających przy zjednoczeniu,

4) prowadzenie badań chemicznych i fizycznych surowców, materiałów i gotowych wyrobów,

5) współudział w rozwiązywaniu zagadnień związanych z wprowadzeniem nowej aparatury kontrolno-pomiarowej,
6) wprowadzenie ewidencji wyników badań,
7) wystawianie atestów na gotowe wyroby,
8) współdziałanie z właściwymi komórkami organizacyjnymi zjednoczenia przy ustalaniu normatywów zużycia materiałów i surowców,
9) ścisła współpraca z komórkami organizacyjnymi przedsiębiorstwa, a w szczególności z komórką technologiczną i kontroli technicznej, w zakresie eliminacji braków produkcyjnych i poprawy jakości produkowanych wyrobów,
10) informowanie właściwych komórek organizacyjnych zjednoczenia i przedsiębiorstwa o uchybieniach w jakości badanych surowców, materiałów i gotowych wyrobów,
11) instruktaż pracowników przedsiębiorstwa i szkolenia pracowników zakładowych placówek zaplecza naukowo-technicznego,
12) udzielanie informacji technicznych i ekonomicznych w zakresie swego działania,
13) współpraca z komórkami branżowymi zaplecza technicznego w zakresie postępu technicznego, mechanizacji i automatyzacji, procesów produkcyjnych,
14) dopilnowanie systematycznych badań stężeń substancji szkodliwych w postaci par, pyłów, gazów itp. w zakładach pracy,
15) badanie wszystkich bliżej nie określonych substancji chemicznych używanych do produkcji z punktu widzenia toksyczności,
16) załatwianie wszystkich innych spraw dotyczących higieny pracy w samym laboratorium.

59.

ZARZĄDZENIE nr 340 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 sierpnia 1962 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych stale i pracowników fizycznych zatrudnionych dorywczo w komórkach geodezyjnych biur (samodzielnych pracowni) projektów.

(znak: ZP/3/62)

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy pracowników fizycznych zatrudnionych stale lub dorywczo w komórkach geodezyjnych biur (samodzielnych pracowni) projektów, podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, przy pracach polowych (pomiarach, odkrywkach itp.).

2. Za pracownika fizycznego zatrudnionego dorywczo uważa się pracownika, który nie pozostaje w stałym stosunku pracy z przedsiębiorstwem, lecz zatrudniony jest do wykonania określonych czynności.

§ 2. 1. Pracownicy fizyczni, o których mowa w § 1, otrzymują wynagrodzenie w wysokości:

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie podstawowe w zł za 1 dzień pracy
1.	starszy pomiarowy (samodzielny)	58,80
2.	starszy pomiarowy	50,00
3.	pomiarowy	42,40
4.	pomocnik pomiarowego	32,00

2. Dla premiowania pracowników fizycznych zatrudnionych stale i dorywczo tworzy się fundusz premiowy w wysokości 15% planowanego funduszu płac podstawowych tych pracowników.

3. Premie przyznaje dyrektor biura (samodzielnej pracowni) projektów na podstawie oceny jakości wykonanych prac.

4. Premia dla pracowników stałych wypłacana jest raz na kwartał w ostatnim dniu roboczym miesiąca, następującego po kwartale, za który premia jest wypłacana. Wypłata premii dla pracowników zatrudnionych dorywczo powinna być dokonywana przy ostatecznym rozliczeniu zarobku.

5. Premia przyznana dla poszczególnego pracownika zatrudnionego stale nie może przekroczyć 30% jego kwartalnego wynagrodzenia podstawowego.

Premia przyznana dla poszczególnego pracownika zatrudnionego dorywczo nie może przekroczyć 30% wynagrodzenia podstawowego przysługującego za cały okres zatrudnienia tego pracownika.

§ 3. Pracownikom objętym postanowieniami zarządzenia nie przysługują dodatki za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych.

§ 4. Wprowadzenie w życie przepisów zarządzenia nie może spowodować przekroczenia planowanego na 1962 r. funduszu płac.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1962 r.

MINISTER
M. Olewiński

60.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 20 sierpnia 1962 r.

do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r., dotyczący dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia.

§ 1. Protokół dodatkowy dotyczy pracowników fizycznych zatrudnionych w pracowniach wykończeniowych (wyświetlarniach, introligatorniach) biur (samodzielnych pracowni) projektów podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. Pracowników, o których mowa w § 1, obowiązują przepisy załącznika nr 8 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.

§ 3. W protokóle dodatkowym z dnia 16 kwietna 1958 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie stosowania niektórych postanowień układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w centralnych zarządach (zarządach) budownictwa, biurach projektów i wojewódzkich zarządach budownictwa terenowego, zmienionym protokółem dodatkowym z dnia 1 września 1961 r. w sprawie zasad wynagradzania woźnych, gońców, sprzątaczek, palaczy c.o. i dozorców zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów wprowadza się następującą zmianę:

W § 2 ust. 2 dodaje się na końcu zdanie:

„Załącznik nr 8 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. obowiązuje w stosunku do pracowników fizycznych zatrudnionych w pracowniach wykończeniowych biur (samodzielnych pracowni) projektów".

§ 4. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 1 września 1962 r.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
wz. **E. Tomaszewski**
Sekretarz

61.

PISMO OKÓLNE nr 34 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 sierpnia 1962 r.

w sprawie ewidencji obciążeń osób odpowiedzialnych materialnie.

(znak: KR-I/D-100/62)

W związku ze stwierdzonymi przypadkami niejednolitej ewidencji obciążeń osób odpowiedzialnych materialnie, w szczególności za przekroczenie kosztów zużycia materiałowego, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Księgowości i Rewizji podaje prawidłowy przebieg związanych z tym księgowań:

1) stwierdzenie przekroczenia (niedoboru) i obciążenie osoby odpowiedzialnej (według ceny nabycia):
Wn konto 403 — Ma konto 500
oraz równocześnie
Wn konto 271 — Ma konto 403

2) za różnicę pomiędzy ceną nabycia i ceną detaliczną:
Wn konto 271 — Ma konto 886 (dochody przyszłych okresów)

3) utworzenie rezerwy na roszczenia z tytułu niedoborów:
Wn konto 800 — Ma konto 886 (rezerwa)

4) po wyrażeniu zgody na spłatę należności z tytułu przekroczenia (niedoboru) — według ceny nabycia:
Wn konto 272 — Ma konto 271

Dalsze zapisy związane z uregulowaniem należności i rozwiązaniem rezerwy na roszczenie z tytułu przekroczenia (niedoboru) przebiegają według zasad ogólnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
wz. **S. Cichoń**

SPROSTOWANIE

W Dzienniku Urzędowym nr 8 z dnia 21 maja 1962 r., poz. 32 prostuje się błędy:

w § 1 pkt 5), str. 7, kolumna prawa, wiersz 9 od góry powinien brzmieć: konto 111 „Rachunek rozliczeniowy funduszu administracyjnego"; pkt 6) w tymże § — str. 7, kolumna prawa, wiersz 9 od dołu powinien brzmieć: konto 759/4 — „Sprzedaż usług eksploatacyjnych maszyn i mechanizmów budowlanych".

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 43 z 3.VIII.62 r. **poz. 205** rozporządzenie Rady Ministów z 28.VII.62 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej;

poz. 206 rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 7.VII.62 r. w sprawie ubezpieczenia członków straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków;

w nr 46 z 17.VIII.62 r. **poz. 223** rozporządzenie Rady Ministrów z 26.VII.62 r. w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych;

poz. 225 rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 1.VIII.62 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego;

poz. 226 obwieszczenie Ministra Rolnictwa z 31.VII.62 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 16 sierpnia 1949 r. o wymianie gruntów;

w nr 47 z 20.VIII.62 r. **poz. 227** obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 25.VII.62 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe;

poz. 228 obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 25.VII.62 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 58 z 23.VII.62 r. **poz. 276** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 29.VI.62 r. zmieniające zarządzenie z 31.V.61 r.

w sprawie wytycznych dotyczących wyrażenia zgody na realizację budownictwa gospodarczego i mieszkaniowego oraz usługowego na obszarach wsi poza terenami wyznaczonymi na ten cel;

poz. 277 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 9.VII.62 r. w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu za rok 1961.

w nr 59 z 31.VII.62 r., **poz. 283** zarządzenie Ministra Finansów i Ministra Handlu Zagranicznego z 6.VII.62 r. w sprawie wzmożenia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn;

w nr 60 z 2.VIII.62 r. **poz. 288** pismo okólne Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z 14.VII.62 r. w sprawie uwzględniania projektów wynalazczych w planach rozwoju techniki;

w nr 61 z 8.VIII.62 r. **poz. 290** uchwałę Rady Ministrów nr 229 z 26.VII.62 r. zmieniającą uchwałę w sprawię rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych;

poz. 291 uchwałę Rady Ministrów nr 232 z 26.VII.62 r. uchylającą uchwałę nr 877 Prezydium Rządu z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie wynagradzania członków rad zakładowych, zwolnionych od pracy zawodowej;

poz. 293 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 26.VII.62 r. w sprawie przekazania uprawnienia do ustanawiania norm branżowych (BN);

poz. 294 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 25.VII.62 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm;

w nr 63 z 21.VIII.62 r. **poz. 299** uchwałę Rady Ministrów nr 233 z 26.VII.62 r. w sprawie usprawnienia organizacji gospodarki komunalnej i mieszkaniowej;

poz. 302 uchwałę Rady Ministrów nr 247 z 4.VIII.62 r. w sprawie wykonywania pilnych prac ofertowych i dokumentacyjnych dla potrzeb eksportu przez pracowników własnych przedsiębiorstw;

poz. 303 zarządzenie nr 83 Prezesa Rady Ministrów z 11.VIII.62 r. w sprawie pokrywania kosztów używania pojazdów samochodowych uspołecznionych zakładów pracy dla celów wypoczynku świątecznego pracowników tych zakładów.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 333 z 28.VII.62 r. znak: ZP/3/62 w sprawie premiowania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na terenie budowy Zapory i Elektrowni w Solinie;
2. nr 334 z 31.VII.62 r. znak: GM/2/3/A-305/62 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa Cegielnia Stara Huta Grzmiąca;
3. nr 335 z 31.VII.62 r. znak: ZP2/62 w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych branży metalowej;
4. nr 336 z 1.VIII.62 r. znak: PR/62 w sprawie usprawnień organizacyjnych w budownictwie elektrowni;
5. nr 338 z 3.VIII.62 r. znak: GM/Wz w sprawie weryfikacji i zatwierdzania wzorów opakowań jednostkowych, etykiet i nalepek;

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Górnictwa i Energetyki

6. z 30.VI.62 r. w sprawie zapewnienia wykonania w 1962 r. planu inwestycyjnego na budowie zapory i elektrowni na rzece San w Solinie;

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Komunikacji

7. z 6.VIII.62 r. w sprawie powołania zespołu dla koordynacji i kontroli dostaw kruszywa budowlanego koleją w III i IV kwartale 1962 r.

Okólniki Ministra:

8. nr 18 z 3.VIII.62 r. znak: ZA-PS/0/55/62 w sprawie zasad tworzenia zapasów węgla kamiennego;
9. nr 19 z 9.VIII.62 r. znak: MT1-1-60/62 w sprawie upłynnienia przez przedsiębiorstwa budowlane podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zbędnych maszyn i urządzeń przedsiębiorstwom budownictwa terenowego;
10. nr 20 z 11.VIII.62 r. znak: ZP/1/62 w sprawie zatrudniania kierowców samochodowych na terenie m.st. Warszawy.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5
Telefon Redakcji:
Centrala 21-05, wewn. 585.
Telefon Administracji:
Centrala 21-05, wewn. 424.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Administracyjno-Budżetowy nr 1529-91-867, Cz. 8. Dział 7. Rozdział 3.

Cena zł 2,—

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa, Nakł. 9000+25 egz. Zam. 2067/62. H-53.